

baseret på lignende erstatningsretlige principper, og som medfører, at tilsvarende ansvarsbeløb er til rådighed. Det er fælles for disse lande, at de har sikret, at der ikke kan opstå situationer, hvor der i forbindelse med nukleare ulykker ikke vil være erstatningsbeløb til rådighed for de skadelidte.

Derudover er konventionens anvendelsesområde udvidet, idet konventionen også skal finde anvendelse, hvis skaden er indtrådt inden for en stats havområde fastlagt i henhold til folkeretten. Det fremgår af bemærkningerne til Pariskonventionen, at der med havområde forstås søterritoriet, tilstødende område, kontinentalskælen og den eksklusive økonomiske zone.

For Danmarks vedkommende er det relevant at henviser til Danmarks eksklusive økonomiske zone, der er reguleret i lov nr. 411 af 22. maj 1996 om eksklusive økonomiske zoner. I medfør af loven er der udstedt to bekendtgørelser, henholdsvis bekendtgørelse nr. 584 af 24. juni 1996 om Danmark eksklusive økonomiske zone og bekendtgørelse nr. 1020 af 20. oktober 2004 om Grønlands eksklusive økonomiske zone. Danmark skal ved ratifikation af ændringsprotokollen til Pariskonventionen give meddelelse om Danmarks og i givet fald Grønlands eksklusive økonomiske zone.

Til § 5, stk. 2 og 3

I medfør af artikel 2 i ændringsprotokollen til Pariskonventionen skal konventionen ligeledes finde anvendelse, hvis skaden er indtrådt ombord på et skib eller luftfartøj, der er registreret i en af de stater, som er omtalt i stk. 1, og skibet eller luftfartøjet befinder sig i en af de stater, som er omtalt i stk. 1.

Det følger af atomskadeerstatningsloven, at skadelidte kan kræve erstatning af en anlægsindehaver her i riget, hvis den nukleare ulykke er indtruffet i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, hvis skaden er opstået i en konventionsstat eller på det åbne hav ombord på et skib, der er registreret i denne stat, og – ved transport af nuklear substans – ulykken er indtrådt før materialet er udladet til eller efter materialet indladet fra ikkekonventionsstaten. Stk. 2 gennemfører en beslutning af 22. april 1971 (NE/M(71)1) truffet af Styrelseskomiteen vedrørende nuklear energi, og artikel 4, litra a og b, i Pariskonventionen. Beslutningen vil være overflødig, når ændringsprotokollen til Pariskonventionen træder i kraft, idet det afgørende efter ændringsprotokollen er, hvor den nukleare skade er indtrådt.

Det foreslås, at § 5, stk. 2 og 3, udformes i overensstemmelse med ændringsprotokollen til Pariskonventionen. Bestemmelsen er udformet, således at en skadelidte kun vil være omfattet af reglerne om erstatning,

såfremt en dansk domstol er kompetent til at behandle sagen, jf. atomskadeerstatningslovens § 36. Efter atomskadeerstatningsloven vil det derfor fortsat være relevant, hvor den nukleare ulykke er indtruffet.

Nuklear skade indtrådt ombord på et skib eller luftfartøj omfatter også skade på skibet eller luftfartøjet. Dette følger ligeledes af bemærkningerne til Pariskonventionen.

Til nr. 5

Den foreslåede bestemmelse i § 5 a, der fastlægger, hvad der i loven skal forstås ved udtrykket »nuklear skade«, er udformet i overensstemmelse med gældende erstatningsret. Bestemmelsen svarer til § 2 i lov om erstatning for miljøskader.

Bestemmelsen gennemfører Pariskonventionens artikel 1, litra a, nr. vii, om nuklear skade. I bestemmelsen fastlægges nærmere, hvad der skal forstås ved nuklear skade. Efter ændringsprotokollen til Pariskonventionen er tab af liv, personskade, tingsskade, afledte økonomiske tab, samt udgifter til genoprettede og beskyttende foranstaltninger og tab af fortjeneste, der står i direkte forbindelse med anvendelse eller udnyttelse af miljøet, omfattet af begrebet »nuklear skade«. Det forudsættes, at den foreslåede bestemmelse i atomskadeerstatningsloven vil blive fortolket i overensstemmelse med Pariskonventionen.

Skadesbegrebet i ændringsprotokollen til Pariskonventionen er udarbejdet på baggrund af lignende internationale konventioner om erstatningsansvar. Der kan i den forbindelse henvises til skadesbegrebet i 1992-ansvarskonventionen (Den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skade ved olieforurening) og i HNS-konventionen fra 1996 (International konvention om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer). 1992-ansvarskonventionen er ratificeret af Danmark, mens HNS-konventionen fra 1996 er undertegnet, men endnu ikke ratificeret, af Danmark. Derudover svarer skadesbegrebet stort set til skadesbegrebet i Wienkonventionen og Konventionen om supplerende erstatning for nuklear skade fra 1997.

Der henvises til pkt. 4.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 5 a, nr. 1

Bestemmelsen fastsætter, at der ydes erstatning for personskade, der er forvoldt ved en nuklear ulykke, jf. § 1, litra i. De ydelser, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse, er nærmere reguleret i erstatningsansvarsloven. Bestemmelsen omfatter erstatning og godtgørelse for personskade, herunder erstatning for